

Zwanenhofviering 9 april 2023 Dan zal ik leven

Lied van bevrijding

Mededelingen

Inzingen

Stilte

Voorgangers komen binnen met het licht —we zingen staande

♪ Lied aan het licht

Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
Koud, één voor één en ongeborgen,
Licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
Zo zwaar en droevig als wij zijn
Niet uit elkaars genade vallen
En doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
Aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
Draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
Of ergens al de wereld daagt
Waar mensen waardig leven mogen
En elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
Wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
En van ons doen geen daad bekijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
Zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
Licht, laatste woord van Hem die leeft.

Aanbrengen wierookkorrels Paaskaars

Ontsteken van de Paaskaars

♪ V: Licht van Christus
A: Wij danken U

Doorgeven van het licht—vredeswens— ♪ Instrumentaal

Lezing: Paasevangelie volgens Johannes 20, 1 + 11-18

Woord van welkom

Dag lieve mensen van deze Paasontmoeting

Wij ontvangen het licht van de Levende

en we delen het uit

Licht: het eerste scheppingswoord, van roeping opdracht en zegen

Licht: laatste woord van de Levende

We vieren vanmorgen de weg naar het leven

naar het leven zoals we bestemd zijn door onze Schepper

een weg door lijden, verdriet en dood heen,

een weg die niet doodloopt

Dan zal ik leven

Op deze dag van Pesach en Pasen klinkt in onze cyclus

Laat ons zingen

het lied van bevrijding

Het lied van Mozes en Myriam.

Zij zingen het nadat ze als door een wonder door de zee heen,

wegkomen uit Angstland Egypte.

Een danklied voor een God die bevrijdt.

We lezen dat lied en zullen het ook zingen.

Zoals we nog meer liederen in onze mond zullen nemen

over vrijheid, om vrijheid, naar vrijheid.

Naar een vrij leven!

en maken we het nu stil om te bidden....

Gebed:

V: Laat uw aangezicht over ons lichten, Eeuwige, en keer U tot ons:

Dat wij mogen worden wat wij in uw ogen zijn.

A: Breng in ons tot leven wat nog in het verborgene is en groeit in pijn.

V: Zie niet onze tekortkomingen, maar laat ons open gaan in liefde en wijsheid,
in vergevingsgezindheid en geduld.

A: Laat ons tot ons recht komen, zodat gezien mag worden wat geen
oog heeft gezien en in geen mensenhart tot leven kwam.

V: Om alles wat leeft, God, geeft Gij het leven.

A: Om alles wat bestaat, God, wilt Gij het bevestigen.

Geef ons een gezicht gevormd naar uw beeld.

Wij doven de kaarsen

♪ **Als vrijheid was wat vrijheid lijkt**, wij waren de mensen niet die wij nu angstig zijn
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn, wij oogstten zeeën zonder te vervaren.

Wij tussen moed en wanhoop. Waarom weten wij wel wat leven is maar leven niet?
Soms gaan wij op de vleugels van een lied en durven onze zwaartekracht vergeten.

Verlangen, pijn van onbekende duur:
turen de verte in, niet kunnen laten
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water
dan valt de nacht over het middaguur.

Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,
heugenis aan het woord in den beginne,
licht – ongebroken valt het bij ons binnen.
Even zijn wij ontkomen aan de angst.

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
de mensen niet die wij nog angstig zijn
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn
en voor de grootste liefde niet vervaren.

Lezing: Exodus 14 en 15 *een selectie*

♪ **Het Schelfzeelied**

Ik zing voor de Heer en ik prijs zijn gezag: het komt aan de dag.
Zijn hand is verheven, zijn hand die bevrijdt, zijn hand die zijn volk heeft geleid.
De God onzer vaad'ren wordt heerlijk bekend.
Wij prijzen zijn naam in zijn heilige tent.
Hij heeft ons verlost en Hij ging met ons mee
en wie ons vervolgden wierp Hij in de zee
met vliegende vaandels en blinkende zwaarden, met wagens en paarden

Wie is er, o Here, ter wereld als Gij?
Wie komt U nabij in heilige luister, in reddende macht
die wond'ren tot stand heeft gebracht?
Wij moeten U loven met hart en met mond
want Gij zult ons brengen naar heilige grond.
Uw liefde bereidt ons een veilig gebied, uw dreigende vinger verwijst naar het niet,
de vliegende vaandels en blinkende zwaarden, de wagens en paarden.

Ik zing voor de Heer, Hij is koning voorgoed en dwars door de vloed
geleidt Hij de zijnen. Zijn goddelijk spoor gaat zelfs in de zee niet teloor:

de zee van zijn toorn die de zonden verzwelgt
het water en bloed van de zonden uitdelgt
Zo gaat het van doodszee naar levensjordan
en zingende moeten het water in gaan
met slaafse ellende en vorst'lijke waarde
de mensen der aarde

Overweging

Lieve vrienden

Een korte gedachte bij ons bevrijdingslied.

dat we zongen in navolging van Mozes en Myriam.

Bevrijd, ontkomen aan wie hen achtervolgden, met droge voeten aan de overkant gekomen.

Vrij! God zij dank!

We zingen daarin het verhaal van Pesach, joods Pasen,
het kernverhaal waarin God zich laat kennen als een God die bevrijdt
tot echt, vrij leven.

Waarin Faraó staat voor die andere macht, die onderdrukt, die je tot slaaf maakt, voor wie je
je knieën buigt uit pure angst.

Egypte het Angstland, een land waar leven onmogelijk is.

Mozes de mens die geroepen wordt, genoemd bij zijn naam. Die in een wonderbaarlijke
ontmoeting zijn God leert kennen, als een "Die er zal zijn". Bevrijd mijn volk, ik trek met je
mee.

Dat hele bevrijdingsverhaal leest als een boeiende geschiedenis
maar is ook altijd weer harde realiteit.

Voor elke mens in angst, onvrij,
steeds weer is er die weg te gaan.....

Wij tussen moed en wanhoop

waarom weten wij wel wat leven is maar leven niet?

Een dichtregel die aan het denken zet. Waarom leven we niet het leven zoals bedoeld? Want
ergens weten we wel wat dat leven is.

Gij die dit woord ons ingegeven hebt, een bron van kracht en moed en zeker weten

Gij die het licht in ons geschapen hebt, dat niet de duisternis ons overmeestert

Gij die ons hebt gezegd wat leven is: te doen wat goed is, recht, elkaar bevrijden

Woord en licht, ingegeven, ingeschapen, we kunnen het weten

De veertigdagentijd ligt achter ons, tijd van bezinning
om op te ruimen, om bij onze kern te komen.
Dat kan een eenzame weg zijn,
maar we mogen elkaar daar ook bij inspireren, elkaar bevrijden.
Vandaag vieren we Pesach en Pasen
Het licht van de Levende hier in ons midden
licht dat ons aanstoot, waarin wij opstaan, waarin we kunnen leven.
het leven zoals je bedacht bent, naar Gods beeld, ingeschapen
Het licht dat we aan elkaar doorgeven.
elkaar herinneren aan dat woord, dat licht, die weg te gaan....

Soms gaan we op de vleugels van een lied
en durven onze zwaartekracht vergeten
Je zou er een zanger van worden!
Want dat gebeurt wel, soms, als je zingt....
Lied van bevrijding, een lied dat bevrijding schenkt
dat je optilt, op je adem, stem laat worden wat in je leeft,
even loskomen van wat je naar beneden drukt.....
Wellicht zong Maria van Magdala het wel:
genoemd bij haar naam, geroepen om te gaan! Voluit leven!

Laten wij daarom zingen
woorden en klanken vinden voor onze vragen
Waarom, wanneer, hoe dan?
Maar ook zingen van ons verlangen en onze hoop,
een lied dat ons op vleugels draagt,
optilt boven alle duisternis en zorgen
Maar toch, maar ooit
de steen weggerold,
ook onze naam geroepen
uit welke aardlaag dan ook
en zullen we staan in morgenlicht
onstuitbaar vrij. Dat het zo mag zijn.

♪ **Staan in licht** *Tekst: Huub Oosterhuis; muziek: Antoine Oomen*

Waarom, wanneer, uit welke luchtlaag,
uit hoe diep luchtledig werden wij zo onbestaanbaar onontkoombaar:
Ik en jij, kant en overkant, woord weerwoord, tijd en tegentij?
Dag van vandaag, vervreemd, hereigend, zoekgeraakt, hervonden,
Wie zijn wij? Liefde ternauwernood te leven, ik en jij.
Liefde is geen woord voor dit nu hier verterend vuur.
Maar ooit, God weet uit welke aardlaag,
uit hoe diep versteende moederschoot, zal Hij ons roepen
en wij zullen nieuw en bloot staan in morgenlicht
onstuitbaar vrij, zo licht als Hij.

Waarom, wanneer, uit welke luchtlaag
uit hoe diep luchtledig werden wij
zo onbestaanbaar onontkoombaar ik en Gij
kant en overkant, woord weerwoord, tij en tegentij.
Dag van vandaag: vervreemd hereigend
zoekgeraakt hervonden wie zijn wij?
Leven ternauwernood te harden, ik en Gij.
Leven is uw woord voor dit nu hier verterend vuur.
Maar ooit, Gij weet uit welke aardlaag
uit hoe diep versteende moederschoot
zult Gij mij roepen -
ik zal blakend nieuw en bloot naast U staan in licht
onstuitbaar vrij, zo nieuw als Gij.

Collecte - Verzamelen voorbedebriefjes - ♪ Instrumentaal

Voorbeden ♪ Acclamatie: Licht dat terug komt

Licht dat terug komt
Hoop die niet sterven wil
Vrede die bij ons blijft

♪ **Onze Vader verborgen** *Tekst: Huub Oosterhuis; muziek: Tom Löwenthal*

Onze Vader verborgen, uw naam worde zichtbaar in ons
Uw koninkrijk kome op aarde, uw wil geschiede:
een wereld met bomen tot in de hemel,
waar water, schoonheid en brood, gerechtigheid is en genade.

Waar vrede niet hoeft bevochten, waar troost en vergeving is,
Waar mensen spreken als mensen, waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd, nooit één mens meer gemarteld, niet één mens meer geknecht.

Doof de hel in ons hoofd, leg uw woord op ons hart
Breek het ijzer met handen, breek de macht van het kwaad
Van U is de toekomst, kome wat komt.

Gedicht: Pasen gewaarworden

Mijn brein vonkt
De twijfel en het ongeloof rollen als zware stenen door mijn hersens
Mijn verstand vuurt vragen af
Wat dan?...Hoe dan?...Wat zullen de mensen van mij vinden als ik dit geloof?....

Diep in mij is het stil
Geen steen te bekennen
Een stille, open ruimte die lokt om binnen te gaan.

Kalmte
Zekerheid
Vrijheid
Daar waar het Leven spreekt
Daar waar Liefde leeft en groeit
Daar waar ik de Eeuwige vermoed
Daar is het klip en klaar:
Leven, Liefde en Gerechtigheid
Staan op uit de dood.
Steeds opnieuw.

Mijn brein buigt
Vanuit die diepe, stille ruimte wordt ik gevoed met nieuw Leven
Nieuwe levenssporen dienen zich aan.
Als ik kies om ze te volgen
Dan zal ik leven!

8-3-2023 Annemiek Ross

Zending en zegen: laten we gaan staan

Laten we opstaan, staan in licht, samen,
op weg gaan, leven, zoals we bedoeld zijn,
Laten we doen wat goed
recht, elkaar bevrijden
Laten we zingen
dan zal ik leven, de steen weggerold,
op adem gekomen, het licht zien! Laten we zingen van Pasen!

♪ **Dan zal ik leven** *Tekst: Huub Osterhuis; muziek: Antoine Oomen*

Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De steen is weggerold. Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet. Wij zijn in bekenden veranderd.

Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakte te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen, aren, waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
Heuvels golven de verte in, bergopwaarts, en worden wolken.

Daarachter, kristal geworden, verblindend,
de zee, die haar doden teruggaf.

Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam heeft geroepen.

Dan zal ik leven

Deze viering werd voorbereid door:

Elisabeth Dijkema, Annemiek Ross; Hubert Schledorn, Ruud Souverijn
i.s.m. voorganger: Susan van Os-Yedema

*

U zingt samen met het Twents Liturgiekoor o.l.v. Bram van der Beek
Jos Beunders, piano; Vincent Kuipers, gitaar

*

Liturgisch bloemstuk: Gine Silderhuis

*

Voor meer informatie en uw reactie op de viering
kunt u terecht op onze website: www.zwanenhofviering.nl.

De teksten van de viering kunt u vinden onder 'archief'.

U kunt zich op de website tevens aanmelden voor de nieuwsbrief.